

GROTE GRAZERS JAGEN DE RECREANTEN DE MAASHORST UIT.

Met de inhoud van de evaluatie van het veiligheidsgevoel van Arcadis in gedachte volgen wij de laatste publicaties in het BD en recreëren regelmatig in dit mooie gebied. De corona gedragsrichtlijnen vormen een nieuwe leefwereld met als gevolg dat de thuis werkende populatie en hun gezinnen uit de directe omgeving snakken naar rustgevende ontspanningsmogelijkheden. Dit mooie natuur gebied wordt daardoor meer als voorheen bezocht om de stressvolle werktijd af te wisselen met andere sportieve ontspanningsactiviteiten in het gebied.

Deze activiteiten bestaan uit o.a. wandelen met of zonder hond, vrij rond struinen, mountainbiken en fietsen waarbij het hele gebied doorkruist wordt. Voor deze tochten worden de verbindingspaden tussen de omringende kernen steeds intensiever gebruikt. Bij regelmaat treffen ze daarbij onverwacht de grote grazers op hun pad die hun de doorgang blokkeren. Doordat deze paden op een aantal plaatsen in het dichtbeboste begrazingsgebied geen alternatieve route bieden zien we regelmatig dat de voorgeschreven veilige afstand tussen de grazers en de recreant absoluut niet te handhaven is. Als dit een rolstoel of scootmobiel betreft is er echt geen ruimte om op dat smalle pad met omringende bomen om te draaien om de richtlijnen op te volgen.

Laatst hadden we onze fietsen kort geparkeerd naast een van de drukke fietspaden, de Udense dreef, om vervolgens na afloop van onze korte wandeling vast te stellen dat een aantal tarossen het beheer daarvan overgenomen hadden (zie onderstaande foto) De keuze tussen of te voet naar huis of toch maar omzichtig je fiets op te halen stelde ons voor een groot dilemma.

Dit bewijst opnieuw dat de veilige beweging van recreanten in het begrazingsgebied niet realiseerbaar is. Om verder persoonlijk letsel te voorkomen vraagt dat spoedige oplossingen waarmee deze onveiligheid opgelost wordt. Deze gedachte wordt nog eens versterkt door het feit dat voorvallen tussen recreanten en grote grazers zoveel mogelijk uit de publiciteit gehouden worden. De uitlatingen van het Maashorst Team, dat slechts enkele voorvallen bekend zijn, staat haaks op de vele voorvallen die 50 met naam bekende recreanten als reactie op de vraagstelling eind 2019 beschreven hebben. Ook het laatste voorval tussen een tauros en 2 wandelaars in Keent deze maand wordt bewust niet in de openbaarheid gebracht. Verbazingwekkend hoe Arcadis als onpartijdig onderzoeksbureau de aangedragen niet bewezen beweringen van een kleine minderheid natuurvrienden in hun rapport opneemt om het effect van deze 3 grote grazers op de natuurontwikkeling overdreven uit te vergroten. Teleurstellend hoe het droombeeld van een niet realiseerbaar oergebied dit mooie

natuurgebied omvormt tot een historische wildernis waarmee de recreant in de kern zijn veiligheid en rust verliest. Voor de benodigde ontspanning moet hij zijn heil zoeken in reeds overbevolkte evenementen verder van huis. Hopelijk dat de eigenaren van het gebied inzien dat de huidige maatschappij niet in te passen is in een wereld van enkele eeuwen terug.

Alternatief zien wij mogelijkheden voor het herstel van het veiligheidsgevoel van de recreanten door de kiezen voor een veilige gecontroleerde begrazing met b.v. schapen en het Drenthse heidekotje op basis van een vergelijkbare kostprijs voor het in de juiste conditie houden van de flora en de fauna in het gebied.

Menselijk ingrijpen over de laatste 4 jaar middels zaken zoals:

- Mechanisch omduwen en omzagen van vele bomen om hout rot te stimuleren om de insecten populatie te laten groeien.
- Minder stikstof neerslag als gevolg van de Corona beperkingen
- Droogte van de laatste jaren
- Aanpassingen in de waterhuishouding
- Recente uitbreidingen van het begrazingsgebied of verhoogde begrazingsdruk
- De recent geïntroduceerde aanpassingen van bermonderhoud
- .Speciale bloemen en kruiden randen op verschillende akkerbouw percelen in de directe omgeving.
- Landbouwgronden teruggegeven aan de natuur

- Het verbeteren van de functionaliteit van de luchtwassers bij omringende agrarische bedrijven
- Kunstmatig aanleggen waterpoelen
- Afgravingen van bovenlaag in delen van het gebied
- Bosomvorming door menselijk ingrijpen
- Het strooien/verspreiden van steenmeel, vorig jaar met een helikopter, en recent werd het steenmeel vanaf de grond De Maashorst ingeblazen.
- Aanpassing onkruidbestrijdingsmethodieken
- Kunstmatig overplaatsen van bepaalde flora uit andere gebieden,

hebben met zekerheid bij gedragen tot de door natuurvrienden ingebrachte positieve veranderingen in de flora en fauna. Jammer dat zij deze overbelichte positieve effecten 100 % toebedelen als positief effect van de grote grazers en daarmee de onomstotelijke invloed van de bovenomschreven inrichtingsaanpassingen ontkennen.

Andere waarnemers stellen gelijktijdig vast dat deze 3 grote grazers het opschot van jonge berken en andere minder wenselijke flora ontwikkelingen niet voldoende beperken. Ook zien vele recreanten dat zowel de wisent, tauros en Exmoor pony zijn uitwerpselen in de poelen achterlaat en daarmee de ontwikkeling van de daarin levende reptielen verstoort. Juist dit argument is gebruikt om de voor de recreant veilige Schotse hooglanders te vervangen. De overbegrazing (ongecontroleerd) van deze 3 grote grazers verstoort verder de leefomstandigheden van klein wild en weidevolgels.

Samengevat is het een grote vraag of deze grote grazers daadwerkelijk de in het rapport van Arcadis beschreven bijdragen tot een positieve ontwikkeling van de natuur en biodiversiteit leveren. Verder is het onduidelijk in hoeverre deze grote grazers in dit gebied voldoende oppervlak hebben om zonder menselijk ingrijpen zomer en winter hun populatie in stand te houden. Ervaringen in Polen en elders tonen leefgebieden die vele malen groter zijn dan de hier beschikbare 1700 ha.

Als regelmatige recreant van dit gebied doe ik hiermee een beroep op de bestuurders om het rapport van Arcadis www.allemaalmaashorst.nl kritisch te bestuderen en een passend besluit te nemen over de toekomstige inrichting van het gebied. In ieder geval kijk ik uit naar een veilige toegankelijkheid van dit mooie natuurgebied en verblijf in afwachting van een positieve besluitvorming van de gezamenlijke bestuurskracht.

Een enthousiaste recreant..